

..העסק הביש" משנת 1954 חזר על עצמו בפיתחת רפיח:

"אות" הקלון

ט יבנם של עסקיביש הוא שהם אינם ממהרים למות.

כמה שאין אצים לסתום עליהם את הגולל, לומר עליהם קדיש, ולקברם עמוק עמוק באדמה, הם חוזרים וצצים מחדש, מטילים את אימתם כרוחות רפאים. כך קרה לעסק הביש הראשון, זה של שנת 1954. מהרגע הראשון ניסו לקברו ולהעלימו מעיני אזרחי ישראל. מסך

כבד של איפול וטישטוש הוטל על פרי- שת רשת הריגול הישראלית במצריים, שנלכדה בגלל הוראה מטופשת למעשה פרובוקציה ילדותי. אולם ככל שניסו להסתירה ולהעלימה יותר, כך שבה פרשת העסק הביש הראשון וקמה לתחיה ב- תדירות של אחת לכמה שנים, שככלל פעם היא מסעירה את דעת הקהל מחדש, גם עתה, 18 שנה אחרי התרחשותה,

למרות שכל גיבורי הפרשה שנותרו ב- היים כבר נמצאים בישראל, טרם הוסרו כל מיגבלות הפירסום סביב עסק ביש נוסף זה, ורק פירסומים בחוץ-לארץ מביאים לידיעת אזרחי ישראל את הי פרטים החסרים להם להשלמת התמונה. גורל דומה עולה גם בחלקו של עסק הביש מספר 2 — פרשת פיתחת רפיח של 1972, שמבחינה מהותית — אם לא

המותקרי

דוד שחם, פירסומאי לשעבר, שנשטש את עסקי הפירסום והפך עורך שבועון מפלגת העבודה "אות", שימש כנו" שא התקפה של משה דיין וגולדה.

מעשית — מזכירה באופן מפתיע את עסק הביש של 1954. כל נסיונות ההשתקה, ההעלמה, החיי פוי והטישטוש, עולים בחוהו. הפרשה מסרבת להיקבר והיא צצה ועולה מחדש ומסעירה את דעת הציבור.

מה הרגזי

את דיין?

ר וח הרפאים של העסק ביש מספר 2, אותו ניסו לקבור בחסות הצנזורה בחדרי הדרים, הופיעה בסוף השבוע שעבר בישיבת לשכת מפלגת העבודה. היה זה כאשר שרה-הבטחון משה דיין, תבע לערוך דיון על מאמר שכתב דוד שחם, עורך שבועון מפלגת העבודה אות, בנושא פיתחת רפיח.

בהריפות בלתי רגילה אפילו לגביו, בי מילים קשות, בטון רוגז ובחטיפות, הסי תער דיין על שחם ועל אלה שתמכו בנכותו להביע את דעתו בנושא שנוי במחלוקת זה, מעל דפי עתון המפלגה. מה עורר את חמתו של דיין והרגזו אותו כל כך?

כתב שחם במאמרו התתום באות: מה בעצם קרה בפיתחת רפיח? נניח, דרך משל, שליד חופי ארץ אחת ישנו אי, מותר להניח שבתיקי מפקדת הצבא של אותה ארץ מונחת תוכנית לכיבושו של אותו אי, לא משום שיש כוונה לעשות כך, פשוט, כדרך שאומי רים, לכל מקרה שלא יבוא... ונניח עכ" שיו, שמפקד בצבאה של אותה ארץ — בלי שקיבל הוראה מראש ממשלתה, משר צבאה, או מכל גורם מוסמך אחר בממשלה של אותה ארץ — שולף בוקר אחד את התוכנית מן המגירה ומצווה על פיקודיו לבצעה.

מה משתמע מתוך דימוי זה שהעלה שחם? משתמע ממנו כי מה שנעשה בפיתחת רפיח, דומה למה שהתרחש בי משלו: שמפקד בכיר שלף תוכנית שי הוכנה לעת מצוא, וללא כל הוראה מ הממונים עליו או ללא ידיעת הרשות האזרחית, פקד לבצעה. ואחרי שנמצא אשם בכך נוהר ללא עונש.

כתוצאה מכך העלה שחם כמה שאלות המטרידות אותו:

- האם נויפה בלבד שניתנה לקצין הבכיר שפקד על ביצוע הגידור בפיתחת רפיח, שתוך כדי ביצועו נעשו מעשים חריגים, היא עונש ההולם את העביר רה של הפעלת תוכנית מבצעית כידי קציר בכיר — בכיר מאוד! — בלא אי שור הרשויות הממונות על כך?
- "מדוע אסור לפרסם את שמו של הקצין הבכיר מאוד שקיבל את הנזי פה?"

● "כיצד ייתכן שבתחומי של משרד הכסחון יתרחשו דברים ששרה-הבטחון לא ידע עליהם?"

אלוף פיקוד, דיין וראשי צה"ל

שרה-הבטחון משה דיין בעת ביקור בתעלת סואץ, ליד אלוף פיקוד הדרום, האלוף אריאל שרון, הרמטכ"ל שפרש חיים בר-לב

והרמטכ"ל הנוכחי, דוד אלעזר. כל הארבעה לובשים אפודות מגן משוריינות. בעקבות פרשת פיתחת רפיח, נתן דיין גיבורי מלא לקציני צה"ל הבכירים שנמצאו אשמים בנקיטת אמי צעים חריגים ללא הוראה או ידיעה של הרשות האזרחית.